

Martin
Harkjerr
Halse

*Ung må
verden ennu
være*

Tag Team Texts

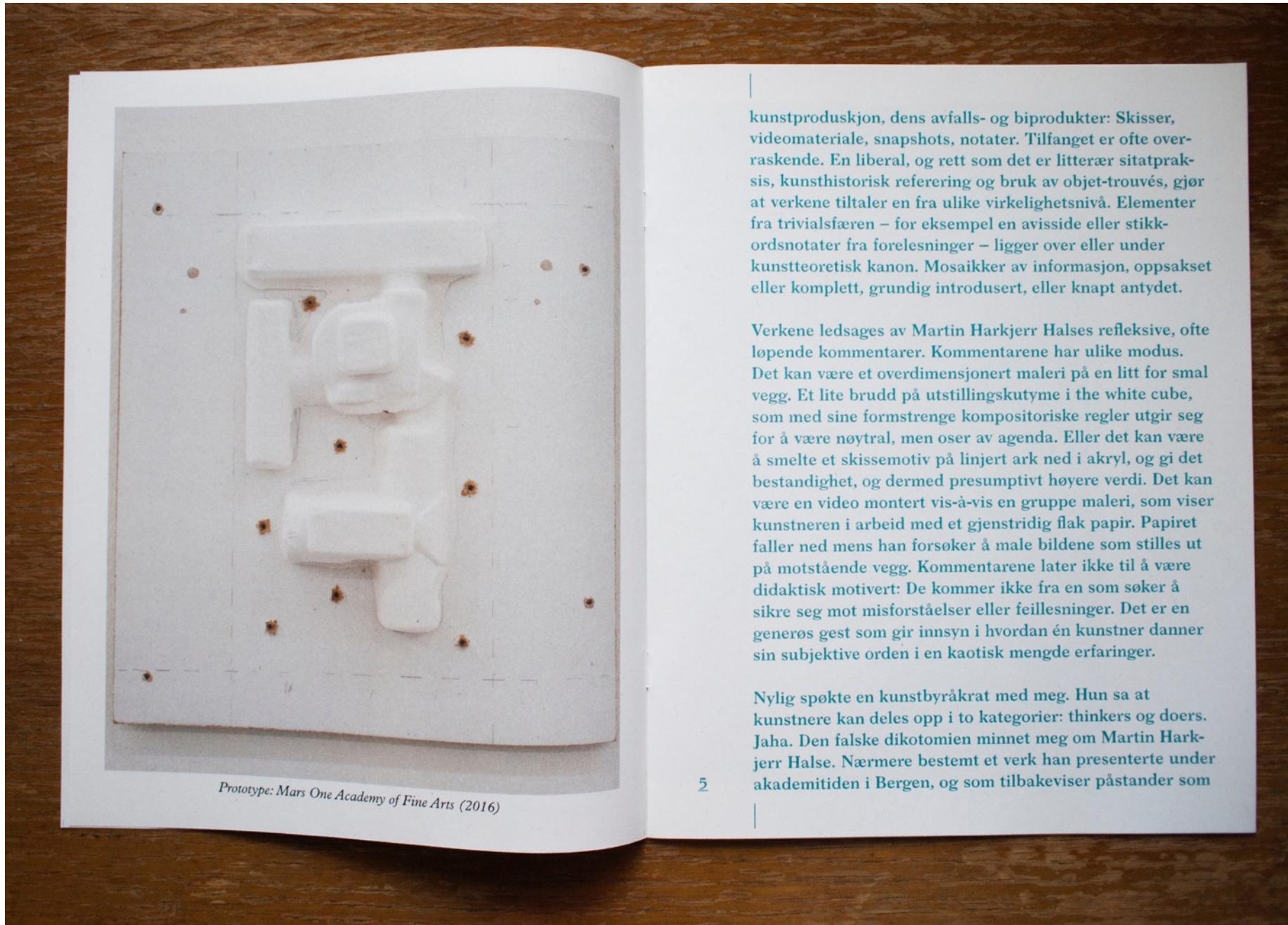

Something like a panoptikon (2016)

Tekst **Nora Joung**

Dersom man på et tidspunkt i 2015 drev rundt i Warnemünde, Tyskland og søkte ly fra regnet under arkadetaket på togstasjonen, ville man kunne slumpe over en uventet henvendelse. I en ramme à la JCDeceaux, hang nemlig en fotografisk reproduksjon av ett av Martin Harkjerr Halses maleri. I den grålakkerte rammen fortonte reproduksjonens fargemettede, nonfigurative motiv seg som et dekonstruert reklameoppslag. Kontureringene ble til hieroglyfer i skjønn orden. Det var som om noen hadde vært inne i en Star Tour-reklame og sabotert. Det ligger også et element av selvsabotasje i presentasjonsformen. Det er et sjibbolet blant kunstnere og apparatet rundt dem at kunstverket er avhengig av den oppdragende rammen en white cube gir, for å kunne tydes.

En størrelse som maleri tåler naturligvis fint å bli lekt med. Dette er innreflektert i Martin Harkjerr Halses praksis. Maleriene inngår ofte i serier. Små forskyvninger i komposisjon og koloritt over flerfoldige motiv på kraftpapir, sponplater eller reklameinnstikk for nyttårsraketter. Synlige penselsstrøk i flatene, mettede farger i de vagt typografiske konturene. Repitisjon. Det later til at han går til verks med en blandet holdning av flid og improvisasjon. Over tid har han utviklet en egenartet diksjon. En måte å organisere de ulike nivåene i verkene på som er gjenkjennelig, og som antyder et langvarig, sammenhengende prosjekt. Martin Harkjerr Halse viser de ulike tilstandene i sin

Prototype: Mars One Academy of Fine Arts (2016)

kunstprodusjon, dens avfalls- og biprodukter: Skisser, videomateriale, snapshots, notater. Tilfanget er ofte overraskende. En liberal, og rett som det er litterær sitatpraksis, kunsthistorisk referering og bruk av *objet-trouvés*, gjør at verkene tiltaler en fra ulike virkelighetsnivå. Elementer fra trivialsfæren – for eksempel en avisside eller stikkordsnotater fra forelesninger – ligger over eller under kunstteoretisk kanon. Mosaikker av informasjon, oppsakset eller komplett, grundig introdusert, eller knapt antydet.

Verkene ledsages av Martin Harkjerr Halses refleksive, ofte løpende kommentarer. Kommentarene har ulike modus. Det kan være et overdimensjonert maleri på en litt for smal vegg. Et lite brudd på utstillingskutyme i the white cube, som med sine formstrenge kompositoriske regler utgir seg for å være nøytral, men osrer av agenda. Eller det kan være å smelte et skissemotiv på linjert ark ned i akryl, og gi det bestandighet, og dermed presumptivt høyere verdi. Det kan være en video montert vis-à-vis en gruppe maleri, som viser kunstneren i arbeid med et gjenstridig flak papir. Papiret faller ned mens han forsøker å male bildene som stilles ut på motstående vegg. Kommentarene later ikke til å være didaktisk motivert: De kommer ikke fra en som søker å sikre seg mot misforståelser eller feillesninger. Det er en generøs gest som gir innsyn i hvordan én kunstner danner sin subjektive orden i en kaotisk mengde erfaringer.

Nylig spørte en kunstbyråkrat med meg. Hun sa at kunstnere kan deles opp i to kategorier: thinkers og doers. Jaha. Den falske dikotomien minnet meg om Martin Harkjerr Halse. Nærmere bestemt et verk han presenterte under akademitiden i Bergen, og som tilbakeviser påstander som

Nytt landskap (2016)

den ovennevnte. På en ateliervegg hang et puslespill av notater, såvidt overmalt med tusj. Under de svarte feltene kunne man lese oneliners fra Foucault eller Derrida, eller hvem det nå måtte være som utgjorde Martins diett på den tiden. Videre fantes utbroderinger, tentative forsøk på å reformulere, anskueliggjøre og forstå stikkordene, gjøre dem til sine egne. Det var som å se dokumentet hvor han omsatte teori, assosiasjonsleker, vurderinger og fantasi til estetisk praksis. Jeg ble stående å se og lese. Det føltes som en sjeldent invitasjon.

Rollo Tomasi (2016)

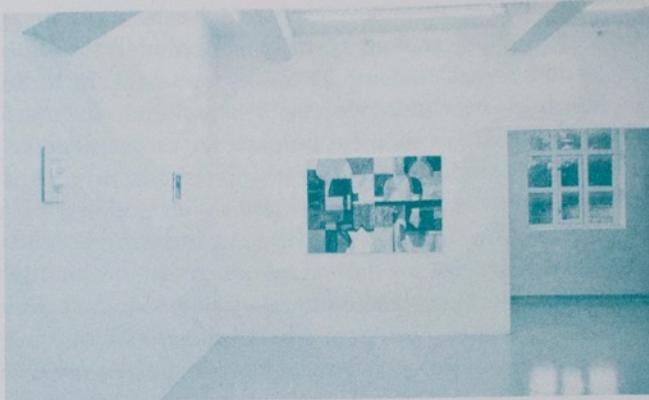
Inngangen til utstillingen på Tag Team var for meg, som satt milevis unna på åpningsdagen, tittelen: *Ung må verden ennu være*. Det romantiske diktet *Følg Kalde!* hvor verset er hentet fra, er skrevet i Wergelandstroké. Formen kjenner tegnes blant annet ved den rullende rytmen og rapsodiske sveip over ulike stemningsleier, tider og settinger. Betimelig kanskje, at maleriet jeg motte i inngangen til utstillingen noen dager senere heter *Powerpoint Croquis*, og er helt nytt - men ser ut som en freske, falmet over hundrevis av år. Sammensurringen av ulike sfærer og tider følger Martin Harkjerr Halses logikk: Et historisk sus og forfallsetestikk, humoristisk undergravd av referanser til et avromantisert kontorverktøy for basal kommunikasjon.

Den historiske, kronologiske dissonansen fortsetter i hovedutstillingen. Mellomskalamaleriene *Haiku Hiking* og *Nytt Landskap*, som stilles ut vis-a-vis hverandre, vekker også vag assosiasjoner til fresker hvor blyholdig hvitmalning har oksidert til svart og forvrengt det originale motivet. De synlige penselstrøkene er på omtrentlig bredde med en voksen manns pekefinger, og gir en taktil fornemmelse av at kunstneren har vært i direkte berøring med flatene, mye slik fingeren farer over en touch screen. Avstanden er større i de fargemettede, opake feltene i maleriene. De som fremstår som en plutselig lukket dør i verket. I et kunstnerskap som ellers lar alle luker stå på gløtt for assosiasjoner og tolkning, virker de fortettede feltene som en mulighet til å reflektere over maleriets materialitet og tilblivelse.

Galleriets ene langvegg er reservert intense småarbeider, som beveger seg bort fra det strengt maleriske. *Prototype: Mars One Academy of Fine Arts* er et hvitt relief som hopper

bukk over de åpenbare Carl André-referansene og i stedet etablerer seg som en arkitektonisk modell for et utenom-jordisk kunstakademis. Et forskyvende, lekent forhold mellom bilde og tittel er forsåvidt betegnende for utstillingen generelt. Ett av de mest kulersterke motivene, med den tveydige tittelen *Arabisk vår (remix)*, viser en noe febril figurasjon. Her er buskap på snirklete «veier» og motiver overtegnet av andre motiv i et intrikat og forvirrende landskap. På avstand ser det for den nærsynte ut som en forside fra den kalkulerte og oppsiktvekkende delen av kulört presse. Trer man nærmere, oppdager man at motivet er bygget rundt et fotografert utsnitt av et maleri. Det er en revurderende øvelse man er vitne til, som ringer fire år tilbake da tittelen ville funnet ekko i tabloidoverskriftene, og en ny bevegelse syntes å være i emning i bl. a Egypt og Tyrkia.

Tittelverket *Ung må verden ennu være*, viser et maleri med skjermens grensesnitt som premiss. Motivet er laget digitalt, og skrevet ut på linjert ark. Over ligger nok et motiv, denne gangen med håndens analoge indeks tilstede: Tilsynslatende har tusj blodd gjennom fra et annet ark, som ved vanvare eller vilje har ligget over den digitale utskriften. Det lille verket presenterer en merkelig «to-tid», et tvesyn. Det digitale utgangspunktet leker med forventningene til maleri med et nikk til dets baktunge historie. Men kunstneren klarer ikke motstå fristelsen til å legge en hånd på verket, bokstavelig talt. Han er tilstede i gjennomblødnogene fra sin egen skisselek.

Martin Harkjerr Halse (1987) er opprinnelig fra Trondheim, men er i dag bosatt i Bergen hvor han jobber fra kunstnerkollektivet BLOKK på Nordnes i Bergen. Halse ble uteksaminert fra Kunst- og designhøgskolen i Bergen i mai 2015, og har siden det stilt ut på Kunstnerforbundet i Oslo og på Hordaland Kunstsenter i Bergen. Hans første omfattende soloutstilling, 'Ung må verden ennu være', fant sted på Tag Team Studio høsten 2016.

Nora Joung (1989) har en bachelorgrad fra Kunst- og designhøgskolen i Bergen og en mastergrad fra Kunstakademiet i Oslo. Joung arbeider som kunstner og kritiker.

Denne teksten er en del av prosjektet *Tag Team Texts*, og er skrevet spesielt til utstillingen av Martin Harkjerr Halse. Tag Team Texts er støttet av Bergen Kommune og Hordaland Fylkeskommune.

**Martin
Harkje
Halse**
*Ung må
verden ennu
være*

Tag Team Texts

**Martin
Harkje
Halse**
*Ung må
verden ennu
være*

Tag Team Texts

**Martin
Harkje
Halse**
*Ung må
verden ennu
være*

Tag Team Texts

**Martin
Harkjerr
Halse**
*Ung må
verden ennu
være*

Tag Team Texts

